

.....

.....

.....

.....

Împăcat cu trecutul (2)

Cum trăiesc eu cu povara trecutului meu?

Textul de bază: Psalmii 87:1-10

Întroducerea

- Când este vorba de „Împăcare cu Dumnezeu” atunci este vorba de întreaga noastră viață
- Nu este vorba numai de lucruri pe care le numim noi păcat
- În momentul pocăinței noastre, se schimbă foarte mult în viața noastră
- Apostolul Pavel vorbește de o creație nouă
2 Corinteni 5:17
Căci, dacă este cineva în Cristos, este o făptură (Sau: zidire.) nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi.
- Dar ce facem cu împrejurimea noastră, cu darurile naturale primite la nașterea noastră, cu familia și cu colegii la locul de muncă?
- Ce facem cu localitatea și cu țara în care trăim?
- Noi suntem o creație nouă, dar ei?
- Nu este așa, că mai suntem sub influența unor fapte, pe care le-am săvârșit înaintea deciziei noastre pentru Isus
- Ele nu sunt rezolvate, automat, și dacă am vrea așa
- Noi ne-am schimbat – spre binele. Dar Ei?
- Influența împrejurului nostru v-a fi tot așa de intensă ca și în trecut

Din cauză că încă nu suntem în cer, trebuie să rezolvăm problema aceasta aici pe acest pământ

- Noi putem împărți pagubile noastre în două categorii:
- Cele săvârșite de noi și cele săvârșite nouă
- Astăzi vrem să ne ocupăm cu pagubile săvârșite de noi

Recunoaște ...

- Una din cele mai principale acțiuni este descoperirea greșeliilor făptuite, și recunoașterea, că au fost săvârșită de mine
- În limbajul nostru cuvântul “recunoaștere” conține cuvântul “cunoaște”
- Dacă cunoști, atunci îți dai seama că ai făptuit-o
- David a vrut să împingă fapta lui cu Batseba și uciderea soțului ei la oparte
- El făcea, de parcă poate trăi cu o astfel de vină, dar n-a mers

Psalzii 32:3

Câtă vreme am tăcut, mi se topeau oasele de gemetele mele necurmăte.

- Dacă nu găsim iertarea trecutului nostru, viața noastră o să rămână întotdeauna greu încărcată și nu o să găsim liniște deplină
- Există și astăzi creștini în rândurile noastre, care trăiesc decenii întregi sub o povară a trecutului, și cei din jur, nici biserica lor nu-și dau seama de situația lor neiertată
- Cujetul lor este așa de amorțit și înpietrit, întru-cât nu le mai deranjează
- Apostolul Pavel avertizează o astfel de situație în biserica din Corint

2 Corinteni 12:21

Mă tem ca, la venirea mea la voi, să mă smerească din nou Dumnezeuul meu cu privire la voi, și să trebuiască să plâng pe mulți din cei ce au păcătuit mai înainte, și nu s-au pocăit de necurăția, curvia și spurcăciunile, pe cari le-au făcut.

- Sau le este egal de situația lor, sau nu le mai muștră cugetul
- Un hoț care nu a fost prins nu are remușcări pentru fapta sa
- Dar dacă e pris și tras la răspundere regretă, cere scuze și promite orice
- Poporul Israel a făcut tot așa. S-au distanțat de Dumnezeu și când le-a mers rău au cerut ajutor și au recunoscut greșeliile lor

Judecătorii 10:10

Copiii lui Israel au strigat către Domnul, și au zis: „Am păcătuit împotriva Ta, căci am părăsit pe Dumnezeuul nostru și am slujit Baalilor.”

- Noi nu putem spune exact, dacă mărturia poporului Israel nu era decât o prefăcătorie, pentru-că și-au dat seama că cu Dumnezeu le merge mai bine
- Și David a avut ceva de mărturisit. El se adreează direct lui Dumnezeu

Psalzii 51.4

Împotriva Ta, numai împotriva Ta, am păcătuit și am făcut ce este rău înaintea Ta; așa că vei fi drept în hotărârea Ta, și fără vină în judecata Ta.

- Când vorbim de păcat atunci vorbim numai de relația noastră cu Dumnezeu
- Ceeace numim noi păcat față de semenii noștri este numai rezultatul unei relații deranjate între om și Dumnezeu

...mărturisește ...

- Relația aceasta defectă nu poate fi reparată decât numai prin Isus Cristos
1 Ioan 1:9
Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.
- Dar cine să ia în primire mărturia noastră?
- Cel care era victima noastră, sau un reprezentant a unei biserici locale?
- Dacă mărturisim păcatele noastre atunci ne promite Biblia și iertarea lor
- Dar cine este înputernicit să ierte păcatele omului?
Matei 9:5 Isus întreabă Fariseii.
Căci ce este mai lesne? A zice: „Iertate îți sunt păcatele”, sau a zice: „Scoală-te și umblă?”
- Este bine recunoașterea greșelii noastre față de cel în cauză, dar iertarea poate da numai Dumnezeu prin Fiul Său Isus Cristos
Psalmi 32.2
Ferice de omul, căruia nu-i ține în seamă Domnul nelegiuirea, și în duhul căruia nu este viclenie!
- Există o vorbă care zice: Dacă ai găsit vinovatul încă nu ai rezolvat problema
- De multe ori amestecăm aceste două rezoluții, susținând că cunoscând vinovatul, s-a rezolvat și problema
- Dar biblia spune altceva
Efesenii 1:7
În El (Isus) avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său
- Și aici este cheia: bogăția Harului
- Câtă bogăție admitem lui Dumnezeu să se manifeste în traiul nostru?
- Dumnezeu vrea să ne binecuvinteze printr-o bogăție nelimitată de Har
- Dar noi, prin gândirea, dar și prin atitudinea noastră Îl împiedecăm
- Noi suntem obișnuiți să stabilim direcția vieții noastre, prioritățile dar și țelul vieții pe acest pământ
- Sau ați auzit odată un tată să spună: nu am nevoie de mașină, de o casuță cu grădină la marginea orașului, nici de concediu nu am nevoie și altele
- Nu vreau să neghez aceste dorințe. Le am și eu, dar bogăția Harului e altceva.
Evrei 8:12
Pentru că le voi ierta nelegiuirile, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele și fărădelegile lor”.
- Și lucrul acesta este un dar. Un Har.

Acceptă darul primit de Dumnezeu

- În vorba omului este cunoscută fraza aceasta: “De iertat pot ierta, dar de uitat, nu!”
- Este contrariul ofertei lui Dumnezeu prin Isus Cristos
- Și dacă ne-am decis pentru Domnul, responsabilitatea pentru faptele noastre din trecut rămân la noi
- Primul lucru ce a făcut Zaheu când s-a decis să urmeze pe Domnul a făcut ordine în trecutul lui

Matei 3.8

Faceți dar roade vrednice de pocăința voastră.

- Este frumos, dacă ești plin de elan pentru Domnul și mergi cu o placardă prin zona de pietoni a orașului cu inscripția: ISUS TRĂIEȘTE
- Dar în primul rând viața noastră trebuie să fie în ordine
- Dumnezeu ne oferă Binecuvântare aici pe acest pământ
- Numai acela care poate ierta aproapelui său și acela care poate privi spre Cruce poate să și beneficieze de acest Har
- Aici păcătuim cel mai mult. Dacă nu acceptăm iertarea fratelui nostru, nici Dumnezeu nu ne va ierta fărâdelegiile noastre
- Vreți să știți cât de mare este dragostea Domnului nostru Isus Cristos pentru tine și pentru mine?

Ioan 8:8-11

Fiindcă ei nu încetau să-L întrebe, El S-a ridicat în sus, și le-a zis: „Cine dintre voi este fără păcat, să arunce cel dintâi cu piatra în ea.” Apoi S-a plecat iarăși, și scria cu degetul pe pământ. Când au auzit ei cuvintele acestea, s-au simțit muștrați de cugetul lor, și au ieșit afară, unul câte unul, începând dela cei mai bătrâni, până la cei din urmă. Și Isus a rămas singur cu femeia, care stătea în mijloc. Atunci S-a ridicat în sus; și, când n-a mai văzut pe nimeni decât pe femeie, Isus i-a zis: „Femeie, unde sunt pârașii tăi? Nimeni nu te-a osândit?” „Nimeni, Doamne”, I-a răspuns ea. Și Isus i-a zis: „Nici Eu nu te osândesc. Du-te, și să nu mai păcătuiești.”

- Dacă nu putem prelua aceste cuvinte în viața noastră, atunci să nu mai rostim rugăciunea “Tatăl Nostru”
- Numai cine acceptă darul primit de Dumnezeu prin Isus Cristos poate să spună cu cea mai sinceră convingere: Sunt un copil a Lui Dumnezeu

1 Ioan 2:1

Copilașilor, vă scriu aceste lucruri, ca să nu păcătuiți. Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor (Sau Advocat. Grecește: Paraclet, adică apărător, ajutor.), pe Isus Cristos, Cel neprihănit.

Amin